

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

stadij, Hildesem: Duxerunt in arcem Doidela, quam oppugnantes, non magno negotio in potestatem accepere, habitatoribus fugatis, & imposito presidio: aliu principes, alium communitates ibi instituere praefectum. Inde mouentes in aliud presidium, (Bisshopeslutter appellat) quod inuenere iam defensoribus vacuum: nam hoc tueri diffisi, abiērunt. Proscriptione vtuntur in memoratos ab omni Saxoniam, donè gratiam recuperarent. Quo tempore marchio Misnēsis dux Saxoniam, princeps victoriosus, & qui praelia Domini multa gessisset in Bohemos, vita excessit, relinquens filios tres: quorum maior natū Fridericus paternam subiit administrationem: Ducatū imprimis Saxoniam, patri ab Imperatore nō gratis collatum, curauit ingredi: sacramenta accepit ab omnibus, & se principem gerebat electorem.

CAPVT XVI.

REi nouitas suo à nobis iure deposcit, vt in literas mittamus memoria dignam diuturna. Venerat ab vrbe Roma in hanc Saxoniam prouinciam, specie nunciij apostolici, quidam falsarius nomine Marcellus cum fratre Hospitalis, vt apparebat, sancti Iohannis: Carnales illi fratres, & ambo professione Minores, religiosa veste proiecta, literas praeferebant apostolicas. Marcellus satis eloquens & doctus, qui se magistrū assereret in Theologia, indulgentias plenarias pollicitus dantibus pro redemptione captiuorum pro rege Cypri. Per diocesim Zwerinensem profecit, multum faciens quastum: Venerat Lubicam, pontifici se exhibet. Ille & vultum hominis, & literarum faciem perpendens, primum suspicionem falsi concepit: Deindè vbi introrsus omnia perspexit, reperit falsarium. Ille tamen nihil mutato vultu intrepidus stabat, pollicitus omnia facere & perpeti de
re sua

re sua liquidanda. Episcopus coegit prestare iusurandū,
 ne quouis pacto, nisi dimissus, abiret: Ille non grauatus
 praestitit: Frater eius breuē morbū contrahens, vita ex-
 cessit. Marcellus, vbi primum licuit, secretò abcessit, ne-
 mine eōmonito. Episcopus interim rem summo pontifici
 direxit: Ille remādaui falsariū seruari, & ad formam
 iuris in eum procedi. Erat tum Cardinalis Anglicus in le-
 gatione causā Bohemicā per Germaniam, cum potesta-
 te de latere: Scribit illi Papa, vt falsarium ad se perdu-
 ctum examinet, & iure agat. Iam audiebat Lubica di-
 lapsum, peruenisse Coloniam. Erat autem multis in locis
 Italiae non ignotus Marcellus. Nam Venetijs pridem ob
 similitē causam erat in carcere, per summum elapsus in-
 genium. Simulauit ad mortem se agrotare: Scribebat,
 vt erat medicinae artis peritus, receptam: quam potione
 formare iussit in apotheca, simulans se accepturū. (erat
 enim somniferum vehemens) Quo accepto, rogauit ad
 se dimitti fratrem ordinis Minorū, vt coram Deo synce-
 ram faceret moriturus conscientiam. Aduentātem ad se in
 carcerem fratrem blandē inuitat, vt de suo potu gustare
 non detrectet. Simplex frater nihil veritus mali, bibit:
 nec diū post in somnum soluitur grauisimum. Marcellus
 detracta illi veste monachali, ipse induitur, & clamans
 extrahi carcere frater poscit, iam impleto circa carce-
 ratum officio: Extrahitur Marcellus monachali veste,
 & pro fratre abire finitur: Sic elapsus Venetijs, venit Co-
 loniam: idq; compertū habens cardinalis, honorificē scribit
 noto homini, ad se veniat: magnū esse quod cum illo sit
 acturus. Ille, qui cardinalem pridem nouerit, sperans ab
 eo prouectionē magni honoris, non inuitus proficiscitur:
 venientē vinciri iubet, & iam Rheno defluens, perducit
 Coloniam, ibiq; tradidit carceri custodiendū: nec diū erat

(incertum quibus modis) audit cardinalis custodes se-
felliſſe, iterumq; abiſſe: Edicit habiturum centum au-
reos, quiſquis illum reduceret. Magnitudo pramij fecit
inquirere multos. Extrahitur ab ſatellite inter moni-
les latitans. Cardinalis iubet numerari promiſſam mer-
cedem: Ille uſus modestia, quadraginta aureis contentus
abijt. Marcellus indè diligentius aſſeruatus, publico in-
dicio conuictus, damatur ad ſcalam & carcerem per-
petuum: In ſcalatus deducitur in Brule archiepiſcopi ar-
cem: Indè lugubrem miſit cardinali poſt aliquot dies ad
commiſerationem ſui epiſtolam lachrymis plenam, mi-
rabili arte tornatam: ſed ſurdo loquutus eſt. Cum uerò
iam in obliuionem veniſſe uidebatur, & polliceretur ar-
tem medicinã, Theodericus archiepiſcopus, neſcio quid
incommodi paſſus, ſpecie comparanda pontifici medici-
na elabatur: & indè in regna perueniens aquilonis, epi-
ſcopatum ambiebat, incertum, quos exitus inueniens.

CAPVT XVII.

Vilhelmus dux Luneburgenſis, militabat ea
tempeſtate ſtipendio urbium Scondalicarum in
regem Daniae, populatus Iutiam, cum inuenerim Otto fra-
truelis eius, dux Brunſuiccenſis, quibus motus cauſis in-
certum, populatur abſentis ditionem. Quam rem Wil-
helmus Lubica cum acciperet, impleta expeditione, ad
quam uenerat, regreditur in patriam: & vindicaturus
qua abſens accepit incommoda, vnde cunquè contrahit
auxilia, de Weſtphalia, deq; Thuringia, Haſſia: & ma-
gnis agminibus coactis, ducit in patriam. Oppidum
Pattenhuſen expugnat, ac diripit: Arcem Hallerborg ob-
ſidione cingit, lateque excuſitans populatur. Id agere
ſuſtinuere amborum communes amici, grauiusq; tulere
ſubiectioni. Obiectione ſe Wilhelmo, precantes, ut ira me-
dam